

proprio Marte ad Antimonium confu-
 gisse: cuius tria grana, binis vomitioni-
 bus, ternisq; deiectionibus, copiam bi-
 lis haud contemnendam eo bono edu-
 xerint, vt ab vrgentibus malis actutum
 fuerit liberatus. Ibidem Georgij Hand-
 schij haud vulgaris medici, eorundem
 euentuum exempla, sed & aliorum alia
 nonnulla in medium adducit. Fatetur
 Conradus Gesnerus, præclaræ erudi-
 tionis vir, ab omni laude felicior, ad Fo-
 rerum medicum Vitoduranum literis
 perscriptis, se melancholicis paroxys-
 mis exagitatae mulieri tria Antimonij
 granula, cōditis rosis mixta, cū successu
 exhibuisse: vt alijs quoque, eodem ad-
 fectus genere detentis ægris, idem exi-
 stimet ex vsu salutari futurū remedium.
 Quod si quispiam auctoritati tam præ-
 clari viri non aduersetur, vel solo Euo-
 nymo eius, quem posthumum Vuolffi-
 us formauit, cuius ipse Gesnerus in epi-
 stola, ad Cosmam Holtzachiū scripta,
 meminit, permoueatur. Ioannes Peleta-
 rius, Petrus Droëtus, & I. Ant. Sarrace-
 nus apertè docent, quantis viribus, im-
 manem, & insolentem hostem, pestife-
 rum

Li. 3. Epist.

Li. 3. Epist.

*Libb. de
Peste.*